

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 9 września 2019 r.

Poz. 1716

USTAWA

z dnia 19 lipca 2019 r.

o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przystani plażowej – rozumie się przez to przystań morską, na której postój statków, w szczególności statków rybackich w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 586, 642 i 730), odbywa się wyłącznie bezpośrednio na plaży;”
 - b) uchyla się pkt 7;
- 2) po art. 2 dodaje się art. 2a–2c w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Do organizacji i funkcjonowania polskich portów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającego decyzję nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾) stosuje się przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającego ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2017/352”.

2. Podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony do organizacji usług portowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a, c, e i g rozporządzenia nr 2017/352.

3. Organizacja usług, o której mowa w ust. 2, może polegać na:

 - 1) wprowadzeniu:
 - a) minimalnych wymogów dotyczących świadczenia usług portowych – w przypadku gdy będą one niezbędne dla zapewnienia wysokiej jakości usług portowych oraz przy zachowaniu wymagań, o których mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 2017/352,
 - b) ograniczenia liczby dostawców usług portowych w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352;
 - 2) świadczeniu usługi portowej samodzielnie przez podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, lub za pośrednictwem odrębnej prawnie jednostki, zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 2017/352.

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającego ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, ustawę z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m oraz ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 09.05.2014, str. 10, Dz. Urz. UE L 126 z 14.05.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 128 z 19.05.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 1.

4. W przypadku skorzystania przez podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, z uprawnień w zakresie organizacji usług portowych, o której mowa w ust. 3 pkt 1, dostawca usług portowych w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352 nabywa prawo do wykonywania usług portowych po przeprowadzeniu przez podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, postępowania zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia nr 2017/352 oraz zawarciu z podmiotem zarządzającym umowy o świadczenie usługi portowej, o której mowa w art. 2 pkt 12 tego rozporządzenia. Dostawca usług portowych w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352 może złożyć skargę do właściwego dyrektora urzędu morskiego dotyczącą naruszenia przez podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, przepisów rozporządzenia nr 2017/352 zgodnie z art. 43aa ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2214 oraz z 2019 r. poz. 125, 730, 1495 i 1716).

5. Podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest prowadzić konsultacje zgodnie z art. 15 rozporządzenia nr 2017/352.

6. Podmiot zarządzający portem, o którym mowa w ust. 1, publikuje informację o prowadzonych konsultacjach oraz sposobie zgłoszenia stanowiska w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej podmiotu zarządzającego, a także przekazuje taką informację właściwej radzie interesantów portu – zapewniając co najmniej 14-dniowy termin od dnia publikacji na przedstawienie stanowiska.

Art. 2b. 1. Podmiot wykonujący w transporcie morskim lub wodnym śródlądowym usługę przeładunku lub usługę obsługi pasażerów, jeżeli miejsce rozpoczęcia lub zakończenia podróży znajduje się w granicach portu lub przystani morskiej, przekazuje podmiotowi zarządzającemu dane dotyczące:

- 1) wielkości potencjału przeładunkowego wyrażonej odpowiednio w tonach lub jednostkach standardowych odpowiadających pojemności 20-stopowego kontenera ISO (TEU) oraz wielkości potencjału w zakresie obsługi pasażerów wyrażonej w liczbie pasażerów – do dnia 31 marca każdego roku według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego;
- 2) liczby obsłużonych pasażerów, z podziałem na pasażerów obsłużonych w ruchu krajowym i międzynarodowym, oraz wielkości przeładunków wyrażonej odpowiednio w tonach lub TEU, z uwzględnieniem, oraz bez uwzględnienia, masy własnej jednostek ładunkowych, a także w podziale na ładunki przywożone oraz wywożone – do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni.

2. Centrum Monitorowania Rybołówstwa, o którym mowa w art. 69 ust. 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, przekazuje podmiotowi zarządzającemu dane dotyczące ilości wyładowanych w danym porcie lub przystani morskiej ryb, wyrażonej w tonach – do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni.

Art. 2c. 1. Budowa, modernizacja i utrzymanie infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich są finansowane ze środków budżetu państwa, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, oraz mogą być finansowane lub dofinansowane z innych źródeł, w szczególności z budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. W przypadku finansowania lub dofinansowania budowy, modernizacji i utrzymania infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich z innych niż budżet państwa źródeł, zasady finansowania, w szczególności wysokość kosztów inwestycji oraz kosztów utrzymania, określa porozumienie zawierane z właściwym dyrektorem urzędu morskiego.”;

3) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgody ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, udzielonej w drodze decyzji administracyjnej, wymaga:

- 1) przeniesienie własności, użytkowania wieczystego, udziału we własności albo użytkowaniu wieczystym albo oddanie w użytkowanie wieczyste całości albo części nieruchomości,
- 2) oddanie całości albo części nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę lub najem albo zawarcie innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków z całości nieruchomości albo jej części przez okres powyżej 10 lat, także jeżeli strony zawierają kolejne umowy, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość, albo zawarcie takiej umowy na czas nieoznaczony, której termin wypowiedzenia wynosi powyżej 10 lat

– w przypadku nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską, położonych w granicach portów i przystani morskich.”;

b) w ust. 4 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) opinię właściwego dyrektora urzędu morskiego;

3b) opinię Ministra Obrony Narodowej w odniesieniu do nieruchomości graniczących z terenami zamkniętymi, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725, 730 i 1309), ustalonymi przez Ministra Obrony Narodowej.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku umów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dołączona do wniosku umowa przedwstępna określa w szczególności zasady rozliczeń nakładów poniesionych na nieruchomości oraz warunki rozwiązania przyrzeczonej umowy przed upływem terminu, na który zostanie zawarta.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przed wydaniem zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może zażądać od wnioskodawcy przedstawienia dodatkowych dokumentów i informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz wystąpić do właściwych organów o opinię w zakresie wpływu rozporządzenia nieruchomością będącą przedmiotem wniosku na zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odmowa udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, następuje ze względu na:

- 1) zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa publicznego, bezpieczeństwa morskiego lub porządku publicznego;
- 2) stwierdzenie niezgodności przewidywanego sposobu zagospodarowania nieruchomości ze strategiami rozwoju, programami lub dokumentami programowymi w zakresie gospodarki morskiej lub transportu, przyjętymi na podstawie ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295);
- 3) stwierdzenie niezgodności przewidywanego sposobu zagospodarowania nieruchomości z planem rozwoju portu lub przystani morskiej;
- 4) inny ważny interes publiczny.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może określić w decyzji, o której mowa w ust. 1, warunki użytkowania nieruchomości będącej przedmiotem wniosku, zgodnie z przewidywanym sposobem zagospodarowania nieruchomości określonym we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w szczególności w zakresie utrzymania funkcji obsługi statków lub wykonania w oznaczonym terminie określonych robót budowlanych.

6b. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, wydając decyzję lub postanowienie w postępowaniu w sprawie udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, może odstąpić od uzasadnienia faktycznego, jeżeli wymaga tego obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo publiczne lub porządek publiczny.”;

4) po art. 3 dodaje się art. 3a–3c w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Zgoda, o której mowa w art. 3 ust. 1, nie jest wymagana w przypadku:

- 1) przeniesienia własności, użytkowania wieczystego, udziału we własności albo użytkowaniu wieczystym albo oddania w użytkowanie wieczyste całości albo części nieruchomości, a także oddania całości albo części nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę lub najem albo zawarcia innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2:
 - a) na rzecz podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską, w granicach których położona jest nieruchomość,
 - b) w przypadku budynku mieszkalnego jednorodzinnego w rozumieniu art. 3 pkt 2a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696 i 1712), samodzielnego lokalu mieszkalnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2019 r. poz. 737, 1309 i 1469), samodzielnego lokalu użytkowego o przeznaczeniu garażowym lub udziału w prawie do takiego budynku lub lokalu;
- 2) oddania w użytkowanie gruntów pokrytych morskimi wodami będących w trwałym zarządzie dyrektora urzędu morskiego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nieruchomości graniczących z terenami zamkniętymi, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustalonymi przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 3b. 1. Zgody ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, udzielonej w drodze decyzji administracyjnej, wymaga uzyskanie statusu podmiotu dominującego względem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej zdolności prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, będącej użytkownikiem wieczystym lub współużytkownikiem wieczystym nieruchomości położonych w granicach portów i przystani morskich.

2. Status podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1, posiada osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, która:

- 1) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w organach osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, także na podstawie porozumień z innymi osobami lub
- 2) posiada uprawnienie do powoływania większości członków organów osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 3) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej, także na podstawie porozumień z innymi osobami.

3. Wszczęcie postępowania o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek podmiotu, który zamierza uzyskać status podmiotu dominującego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie nieruchomości, o której mowa w ust. 1;
- 2) oznaczenie podmiotu, który jest użytkownikiem wieczystym lub współużytkownikiem wieczystym nieruchomości;
- 3) oznaczenie podmiotu, który zamierza uzyskać status podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1;
- 4) podstawę uzyskania statusu podmiotu dominującego;
- 5) uzasadnienie, w tym informację dotyczącą dotychczasowego i przewidywanego sposobu zagospodarowania nieruchomości, o której mowa w ust. 1.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku, w szczególności tytuł prawny do nieruchomości, oraz opinię dotyczącą uzyskania statusu podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1:

- 1) podmiotu zarządzającego – w przypadku gdy wnioskodawcą jest inny podmiot niż podmiot zarządzający;
- 2) właściwego dyrektora urzędu morskiego.

6. W przypadku nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji:

- 1) z naruszeniem ust. 1 albo
- 2) mimo odmowy udzielenia zgody na uzyskanie statusu podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1

– z akcji tych nie może być wykonywane prawo głosu.

7. Uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników w podmiocie, w stosunku do którego uzyskano status podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 1 albo mimo odmowy udzielenia zgody na uzyskanie statusu podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1, które wywołują skutki w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach portów i przystani morskich, są nieważne. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników przysługuje również podmiotowi zarządzającemu.

8. Czynności z zakresu reprezentacji podmiotu, w stosunku do którego uzyskano status podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 1 albo mimo odmowy udzielenia zgody na uzyskanie statusu podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1, które wywołują skutki w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach portów i przystani morskich, są nieważne.

9. Przepisy art. 3 ust. 5a–6b stosuje się odpowiednio.

Art. 3c. 1. Zgody podmiotu zarządzającego wymaga uzyskanie statusu podmiotu dominującego w rozumieniu art. 3b ust. 2 względem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej zdolności prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, której podmiot zarządzający oddał całość albo część nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską, położonej w granicach portu i przystani morskiej w użytkowanie, dzierżawę lub najem albo z którą zawarł inną umowę uprawniającą do korzystania lub pobierania pożytków z takiej nieruchomości lub jej części przez okres powyżej 10 lat lub na czas nieoznaczony.

2. Podmiot zarządzający wyraża zgodę, o której mowa w ust. 1, albo odmawia jej wyrażenia w drodze decyzji administracyjnej, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

3. Przepisy art. 3 ust. 5a–6b oraz art. 3b ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 4:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niepowołania podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską prawo pierwokupu przysługuje gminie właściwej ze względu na położenie nieruchomości.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Prawa, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach morskiego portu wojennego lub graniczących z terenami zamkniętymi, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustalonymi przez Ministra Obrony Narodowej, są wykonywane przez właściwe w tych sprawach jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane przed uprawnieniami podmiotów, o których mowa w ust. 1 lub 3. Notariusz przekazuje wypis aktu notarialnego Ministrowi Obrony Narodowej.

3b. W przypadku gdy prawo własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w granicach portu lub przystani morskiej, lub udział w takim prawie, jest przedmiotem egzekucji sądowej, postanowienie o przybicciu po jego uprawomocnieniu się sąd doręcza uprawnionemu do wykonania praw określonych w ust. 1. W przypadku gdy uprawniony wykona swoje prawo, sąd uchyla postanowienie o przybicciu i udziela przybiccia na rzecz uprawnionego.

3c. W przypadku gdy prawo własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w granicach portu lub przystani morskiej, lub udział w takim prawie, jest przedmiotem egzekucji administracyjnej, organ egzekucyjny przed przystąpieniem do opisu i oszacowania wartości nieruchomości wzywa uprawnionego do wykonania praw określonych w ust. 1, w drodze oświadczenia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, o skorzystaniu z przysługującego mu prawa. W przypadku gdy uprawniony nie skorzysta z przysługującego mu prawa albo organowi egzekucyjnemu w wyznaczonym terminie nie zostało doręczone oświadczenie w tej sprawie, prawo, o którym mowa w ust. 1, wygasa.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sprzedaż, przeniesienie użytkowania wieczystego lub oddanie w użytkowanie wieczyste nieruchomości z naruszeniem ust. 1–3c są nieważne.

5. Podmiot zarządzający oraz odpowiednio Skarb Państwa, gmina, jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane wykonują prawo pierwokupu, prawo pierwszeństwa przy oddaniu w użytkowanie wieczyste lub przeniesieniu prawa użytkowania wieczystego przez złożenie oświadczenia w formie aktu notarialnego w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania od notariusza wypisu aktu notarialnego. Termin 6 miesięcy dotyczy łącznie wszystkich uprawnionych podmiotów.”;

6) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Podmiot zarządzający może żądać rozwiązania umowy użytkowania wieczystego nieruchomości lub jej części, położonych w granicach portu lub przystani morskiej, przed upływem ustalonego okresu stosownie do art. 240 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495), w przypadku gdy użytkownik wieczysty korzysta z tej nieruchomości w sposób sprzeczny z umową.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do prawa użytkowania wieczystego nabytego w inny sposób niż w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego.”;

7) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) koordynację korzystania z infrastruktury portowej, z wyjątkiem kompetencji administracji morskiej;

8) działania zmierzające do rozwoju działalności gospodarczej prowadzonej w porcie oraz promocję takiej działalności.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa podmiotu zarządzającego, a także spółek prawa handlowego, w których podmiot zarządzający posiada udziały lub akcje, nie może być świadczenie w granicach portu usług portowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz lit. d rozporządzenia nr 2017/352, w tym magazynowania, rozformowywania, przepakowywania oraz innych usług przedstawiających wartość dodaną dotyczących ładunku.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W ramach działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot zarządzający opracowuje w szczególności plan rozwoju portu publikowany na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu zarządzającego.

2b. Plan, o którym mowa w ust. 2a, jest sporządzany na okres nie krótszy niż 5 lat i zawiera co najmniej:

- 1) informację dotyczącą zakładanego rozwoju portu wraz ze wskazaniem planowanych inwestycji oraz źródeł ich finansowania;
- 2) zakładane maksymalne parametry statków obsługiwanych przez port (zanurzenie, długość, szerokość), wielkości potencjału przeładunkowego wyrażone odpowiednio w tonach lub TEU, w tym wyładunku ryb, oraz wielkości potencjału w zakresie obsługi pasażerów wyrażonej w liczbie pasażerów.”;

8) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Za korzystanie z infrastruktury portowej pobierane są opłaty portowe.

2. Opłaty portowe pobiera od użytkowników infrastruktury portowej podmiot zarządzający, mając na względzie zasady równego traktowania i niedyskryminacji użytkowników infrastruktury portowej oraz potrzeby w zakresie budowy, rozbudowy, utrzymywania i modernizacji infrastruktury portowej.

3. Nie pobiera się opłat portowych od jednostek pływających i pojazdów drogowych lub kolejowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, administracji morskiej, administracji rybołówstwa morskiego, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Ochrony Środowiska, Inspektora do spraw Substancji Chemicznych, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, a także jednostek używanych wyłącznie do ratowania życia na morzu oraz używanych wyłącznie do zabezpieczenia przeciwpożarowego i zwalczania pożarów.

4. Nie pobiera się opłat portowych, na zasadzie wzajemności, od jednostek pływających i pojazdów drogowych lub kolejowych sił zbrojnych Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego.

5. W uzasadnionych przypadkach, podmiot zarządzający może, czasowo lub na stałe, z zachowaniem zasady równego traktowania i niedyskryminacji, zwolnić z opłat portowych inne niż wymienione w ust. 3 i 4 jednostki pływające, pojazdy drogowo lub kolejowe, o ile nie są one używane do prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej.”;

9) w art. 10 uchyla się ust. 1;

10) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. O formie prawno-organizacyjnej zarządzania portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz przystaniami morskimi decyduje gmina, w granicach której położona jest większa część nieruchomości gruntowych, z wyłączeniem gruntów pokrytych wodami, znajdujących się w granicach portu lub przystani morskiej.

2. Do zarządzania portami i przystaniami morskimi, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 1, 2a i 2b, art. 8 i art. 9 oraz art. 12.”;

11) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekazaniu, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają:

- 1) grunty będące w zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,
- 2) grunty położone w granicach przystani plażowych oraz
- 3) grunty w portach i przystaniach morskich, w przypadku których zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego powierzono zgodnie z art. 25 ust. 5.”;

12) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. W przypadku niepowołania podmiotu zarządzającego w trybie art. 23 ust. 1 zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego wykonuje gmina, w granicach której położona jest większa część nieruchomości gruntowych, z wyłączeniem gruntów pokrytych wodami, znajdujących się w granicach portu lub przystani morskiej.

2. W przypadku gdy większa część nieruchomości gruntowych, z wyłączeniem gruntów pokrytych wodami, znajdujących się w granicach portu lub przystani morskiej stanowi przedmiot:

- 1) własności Skarbu Państwa i nie została oddana w użytkowanie wieczyste lub
- 2) użytkowania wieczystego Skarbu Państwa

– zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego wykonuje właściwy dyrektor urzędu morskiego.

3. Wpływy z tytułu opłat portowych pobieranych przez gminę w przypadku, o którym mowa w ust. 1, stanowią dochód gminy.

4. Wpływy z tytułu opłat portowych pobieranych przez dyrektora urzędu morskiego w przypadku, o którym mowa w ust. 2, stanowią dochód budżetu państwa.

5. Gmina, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, albo dyrektor urzędu morskiego, w przypadku, o którym mowa w ust. 2, mogą powierzyć zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1528 i 1655) lub ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1445 i 1572), z tym że w przypadku powierzenia zadań i uprawnień podmiotu zarządzającego koncesjonariuszowi lub partnerowi prywatnemu uprawnienia, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 4a, przysługują odpowiednio gminie lub Skarbowi Państwa. Przepisu art. 3a ust. 1 pkt 1 lit. a nie stosuje się.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 oraz z 2019 r. poz. 698, 730 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku konieczności zapewnienia dostępu drogowego w standardzie wymaganym dla transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) do polskich portów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającego decyzję nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. 1, z późn. zm.⁴⁾) minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, po zasięgnięciu opinii właściwych sejmików województw, a w miastach na prawach powiatu – opinii rad miast, w drodze rozporządzenia, zalicza drogi do kategorii dróg krajowych, mając na uwadze kryteria zaliczenia określone w ust. 1.”;

- 2) w art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych oraz dróg, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a, jest prezydent miasta.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2214 oraz z 2019 r. poz. 125, 730 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 ust. 6g otrzymuje brzmienie:

„6g. Jeżeli sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia zostały wzniesione oraz były wykorzystywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał pozwolenie, może przedłużyć jego ważność na okres do 20 lat. Przedłużenie ważności następuje w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później niż 120 dni przed upływem terminu określonego w ust. 6. Przepisy ust. 2–5, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 27c–27p nie stosuje się.”;

- 2) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Wokół sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń lub ich zespołów, rozumianych jako grupa sztucznych wysp, konstrukcji lub urządzeń znajdujących się od siebie nie dalej niż 1000 m, właściwy dyrektor urzędu morskiego może, w drodze zarządzenia, ustanowić strefy bezpieczeństwa, dostosowane do rodzaju i przeznaczenia sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń lub ich zespołów, sięgające nie dalej niż 500 m od każdego punktu ich zewnętrznej krawędzi, chyba że inny zasięg strefy jest dozwolony przez powszechnie przyjęte standardy międzynarodowe lub zalecony przez właściwą organizację międzynarodową.

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego określa warunki poruszania się w obszarze strefy bezpieczeństwa, w szczególności może wprowadzić ograniczenia żeglugi, rybołówstwa, uprawiania sportów wodnych lub nurkowych lub prac podwodnych.”;

⁴⁾ Patrz odnośnik nr 3.

- 3) w art. 37 ust. 1c otrzymuje brzmienie:
„1c. Graniczną linię ochrony stanowi linia, poza którą nie dopuszcza się cofania linii przecięcia zwierciadła wody z łądem przy średnim poziomie morza z okresu ostatnich 10 lat.”;
- 4) w art. 37a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze rozporządzenia, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, uwzględniając rozstrzygnięcia określone w ust. 2 oraz wydane ważne pozwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 26 ust. 1, i uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1.”;
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) funkcji podstawowej i funkcjach dopuszczalnych, dla każdego z obszarów wydzielonych w planach;”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Funkcja podstawowa oznacza wiodące przeznaczenie obszaru wydzielonego w planach. Funkcje dopuszczalne oznaczają pozostałe przeznaczenia obszarów wydzielonych w planach, których współistnienie nie zakłóca wiodącego przeznaczenia w sposób stale uniemożliwiający realizację funkcji podstawowej oraz nie wpływa negatywnie na zrównoważony rozwój obszaru wydzielonego w planach.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Działania, których wyłącznym celem jest obronność lub bezpieczeństwo państwa, mogą być prowadzone niezależnie od rozstrzygnięć planu, w tym funkcji podstawowych i dopuszczalnych, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.”;
- 5) w art. 37f ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W przypadku wniosku, o którym mowa w art. 37e ust. 1 pkt 1 lit. b, dotyczącego uwzględnienia w planie przedsięwzięcia należącego do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko do wniosku dołącza się opis przedsięwzięcia zawierający dane, o których mowa w art. 62a ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;
- 6) w art. 37g:
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. W przypadku sprzecznych warunków, na jakich uzgodnienie projektu planu może nastąpić, wskazanych przez organy gmin, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 8 lit. a, dyrektor urzędu morskiego powiadamia organy gmin o zakresie sprzeczności tych warunków. Organy gmin, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia powiadomienia o zakresie sprzeczności warunków, wspólnie przekazują dyrektorowi urzędu morskiego, uzyskane w drodze porozumienia, spójne warunki, na jakich uzgodnienie projektu planu może nastąpić. Nieprzekazanie przez organy gmin spójnych warunków w terminie może być uznane przez dyrektora urzędu morskiego jako nieprzedstawienie warunków, na jakich uzgodnienie projektu planu może nastąpić, w zakresie, w którym są one ze sobą sprzeczne.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Nieprzedstawienie stanowiska lub warunków, o których mowa w ust. 4 i 4a, w terminie, o którym mowa w ust. 3 i 4a, uważa się za równoznaczne odpowiednio z uzgodnieniem lub zaopiniowaniem projektu planu.”;
- 7) w art. 42 w ust. 2:
- a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:
„21) zarządzania portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej i przystaniami morskimi w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), w tym ochrona brzegów morskich w przystaniach plażowych w rozumieniu art. 2 pkt 2a tej ustawy, w przypadku których dyrektor urzędu morskiego wykonuje zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego;”;
- b) w pkt 34 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 35 w brzmieniu:
„35) związane z wykonywaniem zadań odpowiedniego organu, o którym mowa w art. 11 ust. 5, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 6 oraz art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającego ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2017/352”.”;

8) po art. 43a dodaje się art. 43aa w brzmieniu:

„Art. 43aa. 1. Dyrektor urzędu morskiego właściwy ze względu na położenie portu rozpatruje skargi dotyczące naruszenia przepisów rozporządzenia nr 2017/352 zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia.

2. Do skargi, o której mowa w ust. 1, dołącza się informacje i dokumenty potwierdzające naruszenie przepisów rozporządzenia nr 2017/352.

3. Dyrektor urzędu morskiego, o którym mowa w ust. 1, zwraca się odpowiednio do podmiotu zarządzającego w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, dostawcy usług portowych lub użytkownika portu w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, których dotyczy skarga, o której mowa w ust. 1, o przedstawienie, w terminie uzależnionym od stopnia skomplikowania sprawy, jednak nie dłuższym niż 3 miesiące, stanowiska wraz z uzasadnieniem.

4. Dyrektor urzędu morskiego, o którym mowa w ust. 1, rozpatruje skargę, o której mowa w ust. 1, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania ostatniego ze stanowisk, o których mowa w ust. 3.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do rozpatrywania skarg, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia nr 2017/352 przez podmiot zarządzający lub dostawcę usług portowych dyrektor urzędu morskiego, o którym mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji administracyjnej, zakres stwierdzonych nieprawidłowości oraz wyznacza termin ich usunięcia.”;

9) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przystań morska nie może znajdować się w granicach portu morskiego.”;

10) po art. 56a dodaje się art. 56b i art. 56c w brzmieniu:

„Art. 56b. 1. Podmiot zarządzający w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, który działa z naruszeniem obowiązków lub warunków określonych w art. 4 ust. 2 i 4–6, art. 5, art. 6 ust. 1–6, art. 8 ust. 1 i 3, art. 9 ust. 2 i 4, art. 11 ust. 1–7 oraz art. 12–15 rozporządzenia nr 2017/352, podlega karze pieniężnej do 1 000 000 zł.

2. Dostawca usług portowych w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, który działa z naruszeniem obowiązków lub warunków określonych w art. 8 ust. 3, art. 11 ust. 1–7, art. 12, art. 14 oraz art. 15 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2017/352, podlega karze pieniężnej do 1 000 000 zł.

3. Tej samej karze podlega:

- 1) podmiot zarządzający, dostawca usług portowych lub użytkownik portu w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, który w terminie wyznaczonym przez dyrektora urzędu morskiego nie przedstawi stanowiska, o którym mowa w art. 43aa ust. 3 lub
- 2) podmiot zarządzający lub dostawca usług portowych, którzy nie usuną nieprawidłowości zgodnie z art. 43aa ust. 6.

Art. 56c. Podmiot, który nie przekazuje służbie hydrograficznej kopii danych pomiarowych uzyskanych z pomiarów hydrograficznych przeprowadzonych na polskich obszarach morskich zgodnie z art. 41c ust. 1, podlega karze pieniężnej do 500 000 zł.”;

11) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 55–56c, wymierza dyrektor urzędu morskiego w drodze decyzji administracyjnej.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, z wyłączeniem decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 56a ust. 1 oraz art. 56b.

4. Wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 55–56c, ustala dyrektor urzędu morskiego, z uwzględnieniem zakresu naruszenia, powtarzalności naruszeń lub korzyści finansowych uzyskanych z tytułu naruszenia.”;

12) w art. 59 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kary ustalone na podstawie art. 55–56c, nieuiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają, wraz z odsetkami za zwłokę, ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

13) tytuł działu VI otrzymuje brzmienie:

„Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe”;

14) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Dla pozwoleń na wznoszenie sztucznych wysp, o których mowa w art. 23 ust. 1, dla których podmiot, któremu udzielono tego pozwolenia, uiścił opłatę, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1, przed dniem 1 czerwca 2019 r. nie stosuje się art. 23 ust. 6a i 6b.

2. Jeżeli w okresie 15 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie uzyska pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia objętego tym pozwoleniem, organ, który wydał pozwolenie, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie później niż 60 dni przed upływem 15 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, złoży organowi, który wydał pozwolenie, wyjaśnienia na piśmie i dokumenty potwierdzające podjęcie wszystkich czynności wymaganych przez prawo, zmierzających do uzyskania pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia, termin, o którym mowa w ust. 2, zostaje przedłużony na czas niezbędny do uzyskania pozwolenia na budowę, jednak nie dłuższy niż 2 lata od dnia, w którym upłynął 15-letni termin od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 2. Przedłużenie terminu stwierdza, w drodze decyzji, organ, który wydał pozwolenie.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, z późn. zm.⁵⁾) w art. 6 po pkt 1b dodaje się pkt 1c i 1d w brzmieniu:

„1c) wydzielanie gruntów pod porty i przystanie morskie oraz ich budowa, modernizacja i utrzymanie;

1d) wydzielanie gruntów pod infrastrukturę zapewniającą dostęp do portów lub przystani morskich oraz jej budowa, modernizacja i utrzymanie;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. poz. 1361, z 2004 r. poz. 959, z 2005 r. poz. 1683 oraz z 2010 r. poz. 1508) w art. 10:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statki wnoszą opłatę za odbiór odpadów ze statków, zwaną dalej „opłatą”. Opłata może być pobierana wraz z opłatami portowymi, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, pod warunkiem zapewnienia możliwości odróżnienia jej od tych opłat.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odbiór dodatkowych ilości odpadów ze statków nieobjętych opłatą, o której mowa w ust. 1, następuje za opłatą dodatkową.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w pkt 5 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m w brzmieniu:

„m) podmiotu zarządzającego w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), w zakresie zagospodarowania portu lub przystani morskiej;”;

2) w art. 17 w pkt 6 w lit. b:

a) w tiret jedenastym skreśla się wyraz „oraz” i dodaje się przecinek,

b) dodaje się tiret dwunaste w brzmieniu:

„– podmiotem zarządzającym w zakresie zagospodarowania właściwego portu lub przystani morskiej oraz”;

3) w art. 53 w ust. 4 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) podmiotem zarządzającym – w odniesieniu do obszaru właściwego portu lub przystani, z wyłączeniem morskich portów wojennych i terenów zamkniętych zlokalizowanych w granicach portu lub przystani morskiej.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2348 oraz z 2019 r. poz. 270, 492, 801, 1309 i 1589.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 60, 235, 730, 1009, 1524 i 1696.

Art. 7. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1474) w art. 11d w ust. 1 w pkt 8 po lit. g dodaje się lit. ga w brzmieniu:

„ga) podmiotu zarządzającego w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716) – w odniesieniu do obszaru portu lub przystani morskiej.”

Art. 8. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495 i 1527) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bunkrowanie skroplonym gazem ziemnym (LNG) – napełnianie zbiorników jednostek pływających skroplonym gazem ziemnym (LNG) służącym do napędu tych jednostek lub do napędu urządzeń znajdujących się na tych jednostkach;”

b) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) punkt bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) – urządzenie lub zespół urządzeń służących do zaopatrywania jednostek pływających w skroplony gaz ziemny (LNG), w tym pochodzący z biometanu, ze zbiorników magazynowych lub zbiorników transportowych spełniających wymogi odpowiednio umów i regulaminu wymienionych w art. 2 pkt 1–3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 382, 534, 730 i 1123) lub kodeksu IMDG, o którym mowa w art. 7 tej ustawy, lub z innych jednostek, przyłączy lub urządzeń pływających do tego przystosowanych;”

2) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się przed oddaniem do eksploatacji punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu, każdorazowo w przypadku naprawy lub modernizacji takiego punktu oraz każdorazowo w przypadku powzięcia informacji o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu punktu lub wypadku związanym z jego eksploatacją przekazanych zgodnie z ust. 3a.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podmiot eksploatujący punkt zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić TDT o każdej nieprawidłowości w funkcjonowaniu tego punktu lub wypadku związanym z jego eksploatacją.”

3) w art. 28:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się przed oddaniem do eksploatacji punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), każdorazowo w przypadku naprawy lub modernizacji takiego punktu, okresowo – co najmniej raz w roku oraz każdorazowo w przypadku powzięcia informacji o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu punktu lub wypadku związanym z jego eksploatacją przekazanych zgodnie z ust. 3a.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podmiot eksploatujący punkt bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić TDT o każdej nieprawidłowości w funkcjonowaniu tego punktu lub wypadku związanym z jego eksploatacją.”

4) w art. 39 w ust. 3 w pkt 1 po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu:

„da) urzędów morskich realizujących zadania w pasie technicznym i ochronnym wybrzeża oraz w portach i przystaniach morskich.”

Art. 9. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz. U. poz. 1137) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jacht oraz jednostka pływająca używana do amatorskiego połowu ryb, o długości większej niż 7,5 m lub napędzie mechanicznym o mocy większej niż 15 kW;”

2) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu rejestracji jednostki pływającej właściciel składa wniosek o rejestrację i wydanie dokumentu rejestracyjnego do wybranego organu rejestrującego.”

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dokonując rejestracji jednostki pływającej, która nie posiada numeru identyfikacyjnego ani indywidualnego numeru identyfikacyjnego (INI), organ rejestrujący nadaje jej indywidualny numer identyfikacyjny (INI), który nie podlega zmianie w okresie istnienia jednostki pływającej.”
- c) uchyla się ust. 5,
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. W przypadku utraty albo uszkodzenia dokumentu rejestracyjnego wtórnik tego dokumentu wydaje, na wniosek właściciela, organ rejestrujący. Do wniosku dołącza się oświadczenie zawierające informacje o fakcie i okolicznościach utraty albo uszkodzenia dokumentu rejestracyjnego. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”
- 3) uchyla się art. 5;
- 4) w art. 6 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) dowodu wniesienia opłaty za rozpatrzenie wniosku o rejestrację i wydanie dokumentu rejestracyjnego.”
- 5) w art. 13:
- a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) tryb wydawania wtórników dokumentu rejestracyjnego,
- 3) wzory zaświadczenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2, i dokumentu rejestracyjnego,”
- b) w pkt 5 skreśla się przecinek i uchyla się pkt 6;
- 6) w art. 18:
- a) w ust. 1 uchyla się pkt 4,
- b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) pkt 1–3, nie może przekroczyć 10%,”
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, uwzględniając koszt produkcji dokumentu rejestracyjnego posiadającego odpowiednie zabezpieczenia oraz koszt wykonania odpisu lub wyciągu.”
- 7) w art. 19 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 8) w art. 28 ust. 3–5 otrzymują brzmienie:
- „3. Właściciel jednostki pływającej, która zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie podlegała obowiązkowi rejestracji, ma obowiązek ją zarejestrować w terminie 17 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
4. Armator jednostki pływającej, która zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie podlegała obowiązkowi posiadania dokumentu bezpieczeństwa, a która jest obowiązana do uzyskania tego dokumentu na podstawie ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma obowiązek uzyskania tego dokumentu w terminie 17 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
5. W przypadku jednostek pływających wybudowanych przed dniem 1 sierpnia 2020 r. dowodem własności może być również oświadczenie właściciela. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”

Art. 11. 1. Podmioty zarządzające w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), zwane dalej „podmiotami zarządzającymi”, zarządzające portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz przystaniami morskimi utworzone na podstawie art. 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują status podmiotu zarządzającego.

2. Podmioty stanowiące w całości własność powiatu, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonują działalność w zakresie zarządzania portami morskimi, zachowują status podmiotu zarządzającego, nie dłużej niż do czasu utraty przez powiat co najmniej 51% sumy głosów służących całemu kapitałowi.

Art. 12. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 3 oraz art. 24 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych w trybie egzekucji sądowych i administracyjnych z prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w granicach portu lub przystani morskiej lub udziału w takim prawie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. 1. Podmiot wykonujący w transporcie morskim lub wodnym śródlądowym usługę przeładunku lub usługę obsługi pasażerów, jeżeli miejsce rozpoczęcia lub zakończenia podróży znajduje się w granicach portu lub przystani morskiej, przekazuje podmiotowi zarządzającemu dane dotyczące:

- 1) wielkości potencjału przeładunkowego wyrażonej odpowiednio w tonach lub jednostkach standardowych odpowiadających pojemności 20-stopowego kontenera ISO (TEU) oraz wielkości potencjału w zakresie obsługi pasażerów wyrażonej w liczbie pasażerów – według stanu na dzień 31 grudnia 2018 r.,
- 2) liczby obsłużonych pasażerów, z podziałem na pasażerów obsłużonych w ruchu krajowym i międzynarodowym, oraz wielkości przeładunków wyrażonej odpowiednio w tonach lub TEU, z uwzględnieniem, oraz bez uwzględnienia, masy własnej jednostek ładunkowych, a także w podziale na ładunki przywożone oraz wywożone – za 2018 r.

– w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Centrum Monitorowania Rybołówstwa, o którym mowa w art. 69 ust. 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 586, 642 i 730), przekazuje podmiotowi zarządzającemu dane dotyczące ilości wyładowanych w danym porcie lub przystani morskiej ryb, wyrażonej w tonach, za 2018 r., w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. Ograniczenie przedmiotu działalności przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie ma zastosowania do spółek prawa handlowego, w których podmiot zarządzający posiada udziały lub akcje w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku zbycia przez podmiot zarządzający udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego, o których mowa w ust. 1, podmiot zarządzający zbywa udziały lub akcje, stosując odpowiednio tryby, o których mowa w art. 5 ust. 3–6 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2782 oraz z 2005 r. poz. 1539).

Art. 15. 1. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawach:

- 1) sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- 2) sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 3) wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego

– stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, występuje o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do podmiotu zarządzającego w zakresie zagospodarowania portu lub przystani morskiej.

3. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, występuje o uzgodnienie projektu planu z podmiotem zarządzającym w zakresie zagospodarowania właściwego portu lub przystani morskiej.

4. Organy właściwe w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego występują o uzgodnienie tej decyzji do podmiotu zarządzającego w odniesieniu do obszaru właściwego portu lub przystani, z wyłączeniem morskich portów wojennych i terenów zamkniętych zlokalizowanych w granicach portu lub przystani morskiej, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Nie występuje się o opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 2 i 3, jeżeli projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały wyłożone do publicznego wglądu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Właściwy zarządca drogi występuje o opinię podmiotu zarządzającego w odniesieniu do obszaru portu lub przystani morskiej, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 37 ust. 1d ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ust. 1d ustawy zmienianej w art. 3, jednak nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 0,944 mln zł, w tym w:

- 1) 2019 r. – 0,08 mln zł;
- 2) 2020 r. – 0,096 mln zł;
- 3) 2021 r. – 0,096 mln zł;
- 4) 2022 r. – 0,096 mln zł;
- 5) 2023 r. – 0,096 mln zł;
- 6) 2024 r. – 0,096 mln zł;
- 7) 2025 r. – 0,096 mln zł;
- 8) 2026 r. – 0,096 mln zł;
- 9) 2027 r. – 0,096 mln zł;
- 10) 2028 r. – 0,096 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów utrzymania nowo powstałych stanowisk pracy.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

Art. 19. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 2000 mln zł, w tym w:

- 1) 2019 r. – 0 zł;
- 2) 2020 r. – 1,5 mln zł;
- 3) 2021 r. – 5 mln zł;
- 4) 2022 r. – 15 mln zł;
- 5) 2023 r. – 1,5 mln zł;
- 6) 2024 r. – 66 mln zł;
- 7) 2025 r. – 265 mln zł;
- 8) 2026 r. – 580 mln zł;
- 9) 2027 r. – 760 mln zł;
- 10) 2028 r. – 306 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na rezygnacji z części zadań bądź ograniczenie ich zakresu rzeczowego.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw transportu.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 12 w zakresie art. 25 ust. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*